

ΠΑΥΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Παῦλος, δούλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Ι. Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν, ἐπ' ἐλπίδι ² ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, ἐφάνέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν ³ λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, Τίτῳ γνησίῳ ⁴ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις, ἔλεος, ¹ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρός, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ² τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

Τούτου χάριν κατέλιπόν ³ σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ ⁵ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διεταξάμην· εἴ τις ἐστίν ⁶ ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. δεῖ γάρ ⁷ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδῃ, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῇ, ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώ- ⁸ φρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῇ, ἀντεχόμενον τοῦ ⁹ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

¹ (χάρις) καὶ (εἰρήνη)

² Χριστοῦ Ἰησοῦ

³ ἀπέλιπόν

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ⁴ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι
 11 καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς, οὓς δεῖ
 12 ἐπιστομίζειν· οἷτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, δι-
 13 δάσκοντες ἅ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν. εἰπέ-
 14 τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, Κρήτες αἰὶ
 15 ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. ἡ μαρτυρία
 16 αὕτη ἐστὶν ἀληθής. δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς
 17 ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, μὴ προσέ-
 18 χοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων
 19 ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. πάντα μὲν⁵ καθαρὰ
 20 τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις
 21 οὐδὲν καθαρὸν· ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς
 22 καὶ ἡ συνείδησις. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς
 23 δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς
 24 καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

II. Σὺ δὲ λάλει ἅ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ·
 2 πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας,
 3 ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·
 4 πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς,
 5 μὴ διαβόλους, μὴ¹ οἶνω πολλῷ δεδουλωμένας, καλο-
 6 διδασκάλους, ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους
 7 εἶναι, φιλοτέκνους, σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροὺς²,
 8 ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα
 9 μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῇται· τοὺς νεω-
 10 τέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· περὶ πάντα
 11 σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ
 12 διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν³, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν,⁴
 13 λόγον ὑγῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐν-
 14 τραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν⁵ φαῦλον.
 15 δούλους ἰδίους δεσπότης ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν
 16 εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφιζομέ-

⁴ *ομ.* καὶ⁵ *ομ.* μὲν¹ (*ομ.* ,) *μηδὲ*² οἰκουροὺς³ ἀφθορίαν⁴ *ομ.* ἀφθαρσίαν,⁵ λέγειν περὶ ἡμῶν